

[Kæfoed.]

strukturpolitik, som den er fastlagt i Bruxelles, kan en minister, efter at den har fået en vis godkendelse af det danske folketing, undlade at sætte i kraft, hvis det af politiske grunde eller en anden årsag findes nødvendigt i national henseende.

Jeg trækker ikke dette frem på baggrund af en negativ indstilling til EF-forordningerne, idet alle ved, at mit partis stilling til EF-spørgsmålet har været klar og positiv. Men jeg vil gerne stille det spørgsmål, om det virkelig ikke havde været muligt at nøjes med noget mindre beføjelser. Det kunne da godt være, at folketinget kunne have hjulpet en minister igennem en lovgivning om at føre en bedre fiskeripolitik. Det går sikkert udmærket i første omgang, idet vi gennem den traktat, vi har fået forelagt og vedtaget, nogenlunde kender principperne i de ordninger, man tænker sig. Men jeg tænker frem i tiden på ændringer, der måtte komme om 5 eller 10 år. Jeg er ikke så glad for, at en minister kan sætte disse forordninger i kraft eller undlade at sætte dem i kraft, alt efter hvilket temperament en fiskeriminister måtte have på dette tidspunkt. Det kan han gøre uden om folketinget, når vi med denne lov har givet bemyndigelsen til det.

Som sagt skal dette ikke opfattes som et udtryk for skepsis over for bemyndigelser i det hele taget i dette spørgsmål. Men det skal være et varsko om, at man dog ikke skal gøre sig umage i administration og ministerium for at undgå en lovgivning. Jeg kan f. eks. gå videre til § 1, stk. 3, der efter venstres opfattelse overskrider formålet, nemlig at opfylde vor pligt over for EF. Det har altid været sådan, at der skulle en lovgivning til, hvis fiskerigrænsen skulle ændres, men her søger ministeren faktisk en bemyndigelse til at udvide indtil 12 sømil. Efter ministerens og regeringens opfattelse bør ministeren have bemyndigelse til, hvis han mener det politisk rigtigt, at udvide fiskerigrænsen indtil 12 sømil.

Ifølge bemærkningerne skal der også kunne gives mulighed for at fravige reglerne for medlemsstaternes ret til fiskeri inden for de 6 sømil. Den bemyndigelse er jeg også på mit partis vegne noget forbeholden over for. For det første haster en eventuel ændring aldrig mere, end at der er tid til en lovgiv-

ning. For det andet er der tilsyneladende ingen risiko i denne omgang for, at der skulle ske nogen ændringer, hvorfor man godt kunne vente på en lovgivning. For det tredje vil jeg gerne fremhæve, at sporene skræmmer med hensyn til fiskeripolitik. Vi har i udvalget endnu en sag liggende, hvor en regering indgik en aftale af politiske grunde. Det hævdes endnu fra visse sider, at man havde den nødvendige lovhjæmmel, men man har dog erkendt, at der skal en lovhjæmmel til, selv om der i internationale overenskomster var den klausul, at der skulle være videnskabelige grunde for at indgå den slags aftaler. Det er de spor, der skræmmer i dette tilfælde.

Jeg kunne måske gå med til i første omgang, at man gav disse bemyndigelser, når det var under bestemte forudsætninger. Men EF's forordninger må man gå ud fra er politisk bestemte, hvorfor jeg er meget betænkelig ved muligheden af, at man efter § 1, stk. 3, kan komme ud for et politisk pres, der kan gøre det nødvendigt for en minister pludselig at skulle lave en ændring. Her vil jeg mene, at det ville være en fordel for ministeren at kunne gå til folketinget og få rygdækning eller i hvert fald have en chance for at forhale en sag fremfor igennem bemyndigelse at være forpligtet til tidligere at fremme sagen, måske oven i købet imod sin egen vilje.

Efter vor opfattelse vil det være en garanti og, som jeg sagde før, også en hjælp for ministeren. Derfor er vi meget skeptiske over for § 1, stk. 3, og mener ikke på nuværende tidspunkt, at det er nødvendigt at give bemyndigelsen i dette stykke.

Men bortset fra disse betænkeligheder, der ikke må opfattes som en negativ indstilling til hele lovforslaget — venstre er jo altid positiv over for både fiskeriministerens og fiskerispørgsmål i det hele taget — vil vi tilsige en positiv støtte til lovforslaget og en velvillig behandling i udvalget.

Erik Hansen: Med det foreliggende lovforslag står vi med et forslag om administration af fiskeriordningerne inden for fællesmarkedet. Enhver vidste og ved, at en sådan administrationsordning er nødvendig, hvis erhvervet i landet skal kunne fungere under fællesmarkedsordningerne.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at